

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoP/108/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613204180
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Šepták
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5613204180.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miroslava Šeptáka a členov senátu JUDr. Yvetty Dzugasovej a JUDr. Jany Urbanovej vo veci starostlivosti o maloleté deti: W. P., nar. XX. XX. XXXX a V. P., nar. XX. XX. XXXX, obe deti bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, deti rodičov, matky: F. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom S. G. XXX/XX, U. O., právne zastúpenej JUDr. Zuzanou Medveckou, advokátkou so sídlom B. XXX, U. O. a otca: A. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom S. G. XXX/XX, U. O., toho času H. X, H., právne zastúpeného JUDr. Darinou Kurnhavovou, advokátkou so sídlom G. X, H., v konaní o návrhu matky na zvýšenie výživného na maloleté deti, o odvolaní otca detí proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 7P/26/2013-234 zo dňa 27. 09. 2013, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 7P/26/2013-234 zo dňa 27. 09. 2013 m e n í tak, že otec detí j e p o v i n n ý prispievať na výživu maloletého W. P., nar. XX. XX. XXXX zvýšeným výživným 180,00 Eur mesačne a na maloletého V. P., nar. XX. XX. XXXX zvýšeným výživným 160,00 Eur mesačne, vždy do 15-teho dňa kalendárneho mesiaca vopred k rukám matky detí počnúc od 12. 04. 2013.

Vo zvyšnej časti návrh matky na zvýšenie výživného z a m i e t a .

Nedoplatok na zvýšenom výživnom za obdobie od 12. 04. 2013 do 27. 09. 2013 na maloletého W. P. vo výške 300,00 Eur a na maloletého V. P. vo výške 180,00 Eur j e otec dieťaťa p o v i n n ý splácať v mesačných splátkach vo výške 20,00 Eur na každé z maloletých detí k rukám matky vždy do 15-teho dňa kalendárneho mesiaca spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Liptovský Mikuláš zaviazal otca detí k povinnosti prispievať na výživu maloletého W. P., nar. XX. XX. XXXX zvýšeným výživným v sume 200,00 Eur mesačne a na maloletého V. P., nar. XX. XX. XXXX zvýšeným výživným v sume 200,00 Eur mesačne, vždy do 15-teho dňa kalendárneho mesiaca vopred k rukám matky detí od 12. 04. 2013, čím došlo k zmene rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 7C/180/2009-33 zo dňa 15. 12. 2009, o uložení povinnosti otca platiť výživné na maloletého W. P. sumou 130,00 Eur a na maloletého V. P. sumou 130,00 Eur mesačne. V zostávajúcej časti návrh matky na zvýšenie výživného zamietol. Zročné zvýšenie výživné za obdobie od 12. 04. 2013 do 30. 09. 2013 na maloletého W. P. vo výške 394,33 Eur a na maloletého V. P. vo výške 394,33 Eur uložil otcovi detí splácať mesačnými splátkami vo výške 10,00 Eur mesačne na každé dieťa k rukám matky detí vždy do 15-teho dňa kalendárneho mesiaca spolu s bežným výživným od októbra

2013 s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého dlhu. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že od času posledného rozhodnutia o výživnom na maloleté deti P. došlo k podstatnej zmene pomerov odôvodňujúcej stanovenie vyššieho, než naposledy určeného výživného. Maloleté deti v čase predchádzajúceho rozhodnutia navštevovali 6. a 9. triedu základnej školy a od uvedeného obdobia došlo u nich k výraznému a podstatnému nárastu výdavkov na základné existenčné potreby, a to stravu, ošatenie, obuv. Zvýšili sa aj výdavky vynakladané na školské pomôcky. Deti sú vo veku intenzívneho vzrastu. Staršiemu dieťaťu je zakupovaný odev a obuv ako na dospelú osobu. Doposiaľ určené výživné preto nie je postačujúce na zabezpečenie odôvodnených potrieb detí. Obidve deti majú zvýšené výdavky so záujmovými aktivitami, ako aj so zdravotným stavom. Mladšie dieťa hrá šach a má zvýšené náklady s diétnym stravovaním vzhľadom na ochorenie pečene. Vo voľnom čase sa deti aktívne venujú futbalu, s čím sú tiež spojené výdavky na športový odev, účasť na zápasoch, v zimnom období lyžujú. Za daného stavu a vychádzajúc aj zo schopností a možností oboch rodičov by nezvýšením výživného došlo k neprípustnému prenášaní úhrady zvýšených odôvodnených potrieb detí výlučne na jedného rodiča, a to matku, ktorá sa navyše o deti aj osobne stará. Na strane otca detí oproti času predchádzajúceho rozhodnutia došlo k zvýšeniu jeho príjmu. Predtým predstavoval sumu 884,15 Eur, v súčasnej dobe jeho priemerný čistý mesačný príjem predstavuje sumu 1.110,85 Eur bez príspevku na ošatenie a na návštevu rodiny, t.j. o 226,70 Eur mesačne viac. Príspevky a náhrady, ktoré sú vyplácané otcovi, taktiež zvyšujú jeho hmotnú životnú úroveň. Otcovi nepribudla žiadna vyživovacia povinnosť. Výdavky na bývanie sa mu nezvýšili. Motorové vozidlo, ktoré nadobudol v poriadnim bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, môže naďalej využívať, hoci previedol svoje vlastnícke právo bývalej priateľke. Keďže výživné má prioritný charakter, nebolo možné akceptovať prevzatie platieb dvoch úverov zo strany otca detí v roku 2012 a 2013. Každý rodič má totiž v prvom rade povinnosť zabezpečiť potreby detí, až následne potreby svoje vlastné. Splátka úveru vo výške 203,00 Eur mesačne na kuchynskú linku zabudovanú do bytu tretej osoby (rodičov otca detí) nemožno považovať za odôvodnený výdavok rodiča, ktorý je treba nevyhnutne vynaložiť. Ak otec detí má záujem finančne pomáhať svojim rodičom, môže tak urobiť až potom, čo budú zabezpečené adekvátnym spôsobom odôvodnené potreby detí. Obdobne splácanie televízneho prijímača (54,00 Eur) mesačne predstavuje štandardný výdavok zárobkovo činnnej osoby, avšak jej dôvodnosť nasleduje až po uspokojení potrieb detí. Nepochybne však z príjmu 1.221,85 Eur otec detí je schopný platiť určené zvýšené výživné v sume 200,00 Eur mesačne na každé dieťa. Zaťaženie majetkových pomerov rodiča (ako povinnej osoby) preberaním viacerých záväzkov voči veriteľom signalizuje prebytok finančných prostriedkov. Každý rodič má povinnosť disponovať so svojimi majetkovými aktívami hospodárne a predvídavo, vzhľadom na nárast odôvodnených potrieb detí. Pokiaľ sa týka matky detí, na jej strane pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť. Pri rozhodovaní bolo tiež prihliadané aj na skutočnosť, že žije v spoločnej domácnosti so svojim manželom, ktorý je zárobkovo činný. Na manžela matky detí však nemôže byť prenášaná vyživovacia povinnosť otca detí. Príjem matky od posledného rozhodnutia o výživnom sa nezvýšil, keďže čistý priemerný mesačný príjem aktuálne predstavuje 1.156,89 Eur a v čase posledného rozhodnutia o výživnom činil 1.172,82 Eur. Vedenie spoločnej domácnosti otca detí s inou zárobkovo činnou osobou preukázané nebolo, avšak majetok osoby, ktorú označil otec detí za bývalú partnerku, zlepšuje životnú úroveň otca, keďže mu umožňuje užívať vozidlo, ktoré partnerke predal. Aj s prihliadnutím na cestovné výdavky otca do zamestnania, komplexným zhodnotením jeho pomerov dospel prvostupňový súd k záveru, že je v jeho schopnostiach a možnostiach platiť zvýšené výživné. O to viac, ak sa s deťmi pravidelne nestretáva a neprispieva nad rámec výživného. Zameškané výživné na maloletého W. v sume 394,33 Eur a maloletého V. v sume 394,33 Eur povolil prvostupňový súd otcovi detí splácať v mesačných splátkach, ktorých výšku ako aj podmienky zročnosti stanovil pri aplikácii § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. O trovách konania rozhodol podľa § 164 ods. 1 písm. a/ O. s. p. tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na ich náhradu, keďže konanie sa mohlo začať aj bez návrhu.

Proti vyššie uvedenému rozsudku podal otec detí prostredníctvom svojej splnomocnenej zástupkyne odvolanie, na základe ktorého odvolací súd žiadal, aby napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alternatívne návrh matky na zvýšenie výživného zamietol.

Prvostupňovému súdu vytýkal, že nesprávne zhodnotil vykonané dôkazy v súvislosti s konštatovaním zmeny pomerov. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by či už na strane maloletých detí, resp. ich otca došlo k podstatnej zmene pomerov odôvodňujúcej stanovenie vyššieho než naposledy určeného výživného. V čase predchádzajúceho rozhodnutia mali maloletí 11 a 8 rokov, navštevovali základnú školu. V čase zmeny určenej napadnutým rozsudkom sú deti staršie vo veku 15 rokov a

12 rokov, stále však navštevujú základnú školu. V procese vykonania dokazovania matka maloletých predkladala výdavky, ktoré boli čo do dôvodu a výšky zhodné s výdavkami uvedenými v konaní o určenie výživného v roku 2009, a to či už ide o školské potreby, športové záujmy, mimoškolské aktivity, tábory, oblečenie, stravu. Pokiaľ ide o výdavky u stomatológa, ide o jednorazový výdavok, na ktorom prispievani sa mohla dohodnúť matka s otcom. Nesprávne tiež okresný súd konštatoval, že na strane otca detí došlo k zvýšeniu príjmu. Zo mzdových listov vyplynulo, že jeho čistý príjem je v priemere 895,00 Eur mesačne. Súd sa vôbec nezaoberal usmernením Generálneho štábu ozbrojených síl SR zo dňa 05. 10. 2007 č. p. OdVR-100-38/2007-OFR pri výklade pojmu plat, podľa ktorého do platu nemožno zahŕňať jednorazové peňažné náležitosti, a to príspevok na bývanie, príspevok na úpravu bytu pri presťahovaní a naturálne náležitosti, takže ho nemožno ani zahŕňať do čistého príjmu otca. Súd tak vychádzal pri určení výživného aj z nesprávne určenej výšky príjmu otca. Navyše spôsob určenia je nezrozumiteľný, neurčitý a nepreskúmateľný. Nesprávnosť rozhodnutia spočíva aj v tom, že prvostupňový súd nedostatočne odôvodnil výšku ním určeného zvýšeného výživného. Možnosti a schopnosti otca detí a ani jeho zistené majetkové pomery nemožno hodnotiť za nadštandardné do takej miery, že by to zakladalo dôvod na zvýšenie výživného u maloletých detí vo veku 15 rokov a 12 rokov o 70,00 Eur mesačne od pôvodného rozhodnutia. Premrštenosť výšky výživného je daná práve vekom detí a zostatkom príjmu otca po zaplatení vyživovacej povinnosti (495,00 Eur). V konaní bolo preukázané, že otec detí nedisponuje žiadnou nehnuteľnosťou, býva v nájme, a preto je nevyhnutné, aby si do budúcnosti zabezpečil svoje vlastné bývanie, čo však z takého zostatku príjmu nie je reálne. Matka má tendenciu navrhovať súdu stále zvyšovanie výživného v krátkych časových intervaloch. Je pritom vlastníčkou nehnuteľnosti, ktorú zrealizovali obaja rodičia ešte počas trvania manželstva. Otec detí sa vzdal svojich nárokov na vyporiadanie. Matke detí ešte vyplatil na maloletých sumu po 2.500,00 Eur, čo súd nevzal pri rozhodovaní do úvahy ani v pôvodnom konaní, ani v konaní o zvýšenie výživného. Okresný súd tiež vykonal dôkazy, ktoré boli nadbytočné, zaoberal sa existenciou vlastníctva motorového vozidla, ktoré ako jedinú vec nadobudol otec detí z BSM a tým, ako prišiel na pojednávanie. Takéto vozidlo a iné vozidlo si môže otec za účelom premiestnenia sa od iného mesta požičať od kohokoľvek a nemá to žiaden vplyv na masu jeho majetku. Nie je vlastníkom takéhoto vozidla. Na druhej strane sama matka preukázala nadobudnutie ďalšieho motorového vozidla, čo spôsobuje nadštandardnosť jej životnej úrovne. S týmto sa súd opätovne vôbec nevysporiadal a bagatelizoval majetok a príjem matky, jeho výšku, ktorá je nepomeraná k majetku otca, vôbec nezohľadnil.

Matka detí v podanom vyjadrení odvolací súd žiadala, aby napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil, keďže bol vydaný na základe objektívne zisteného skutkového stavu, je preskúmateľný a zrozumiteľný, má riadne dostatočné, vyčerpávajúce, výstižné a presvedčivé odôvodnenie.

Uviedla, že podstatná zmena pomerov odôvodňujúca stanovenie vyššieho výživného spočíva nielen vo vyššom veku maloletých detí a v nadväznosti na to vynakladaných výdavkoch spojených so záujmovými aktivitami, ale aj v pribudnutí ďalšej vyživovacej povinnosti matke k maloletému O. W., nar. XX. XX. XXXX. Za ďalšie tiež vo zvýšení príjmu na strane otca detí a napokon aj v zdravotnom stave maloletých. Pokiaľ sa otec detí odvoláva na usmernenie Generálneho štábu ozbrojených síl zo dňa 05. 08. 2007, tak toto usmernenie je staršieho dáta a nerefektuje zákonné zmeny, podľa ktorých došlo k zrušeniu osobitného príspevku na bývanie od 01. 08. 2011, kedy od tohto dňa sa stal príspevok na bývanie súčasťou príjmu. S poukazom na daňovú zmenu zákona od 01. 01. 2011 sa príspevok na bývanie stal aj predmetom zdanenia a v súčasnosti tvorí príjem otca maloletých detí, ktorý podlieha zdaneniu, s čím počítajú aj právne predpisy. Súčasný právny stav je však taký, že príspevok na bývanie podlieha dani z príjmu a ministerstvo obrany je povinné platnú legislatívu dodržiavať, teda príspevky na bývanie zdaňovať. Príspevky na bývanie pre profesionálnych vojakov sa priznávajú a vyplácajú podľa § 169 až 172 zákona č. 346/2005 o štátnej službe profesionálnych vojakov. Príjmy profesionálnych vojakov podľa tohto zákona podliehajú dani z príjmu podľa zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmu. Práve preto ministerstvo obrany ako platiteľ dane musí zahrnúť príspevok na bývanie do základu dane a daň odvieť, čiže príspevok na bývanie je súčasťou príjmu (príjmom, ktorý podlieha zdaneniu). Za ďalšie, matka detí poukázala na svoju osobnú starostlivosť o maloleté deti, s ktorými trávi všetok čas a zabezpečuje sama ich potreby. Nezvýšením výživného by došlo k neprípustnému prenášaní úhrady zvýšených odôvodnených potrieb maloletých detí výlučne na jedného rodiča, a to matku, ktorá sa navyše o maloleté deti osobne stará. Otec maloletých detí sa s maloletými deťmi nestretáva, a to už dlhodobo. Tvrdenia odvolateľa o tendencii stáleho zvyšovania výživného sú nepravdivé a účelové, keďže od posledného konania vedeného na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 7C/180/2009, kde bola určená aj vyživovacia povinnosť na maloleté deti, nebol ani raz podaný návrh na zvýšenie výživného.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené ust. § 202 O. s. p., v odvolacom konaní preskúmal napadnuté rozhodnutie v súlade s ust. § 212 ods. 2 písm. a/ O. s. p. a rozsudok okresného súdu podľa § 220 O. s. p. zmenil, a to z nasledovných dôvodov:

Prispievať na výživu svojich detí je zákonnou povinnosťou obidvoch rodičov a ak aj si túto povinnosť rodičia neplnia, môže súd aj bez návrhu určiť rozsah ich vyživovacej povinnosti. Na dosiahnutej životnej úrovni svojich rodičov má právo podieľať sa aj ich dieťa (§ 62 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, ďalej len „Zákon o rodine“).

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté deti možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Z dôvodovej správy k vyššie citovanému zákonnému ustanoveniu vyplýva, že cieľom doplnenia dôvodov hodných osobitného zreteľa (oproti predchádzajúcej právnej úprave), ako podmienky na priznanie výživného, je zdôrazniť výnimočnosť priznania výživného pre maloleté dieťa spätne po začatí konania a zamedziť tak možným špekuláciám a zneužívaniu tejto možnosti. Súd má preto skúmať dôvody, ktoré bránili oprávnenému rodičovi uplatniť zákonný nárok ihneď po tom, ako povinný rodič prestal plniť svoju vyživovaciu povinnosť.

Podľa § 78 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Výživné sa určí podľa stavu zisteného v čase vydania rozhodnutia. Pri rozhodovaní o zmene výživného treba porovnať okolnosti dôležité pre určenie výživného tak v čase skoršieho rozhodnutia, ako aj v čase nového rozhodnutia. Predpokladom zmeny právoplatného rozhodnutia o výživnom je iba závažnejšia zmena pomerov. Nestačí len úvaha o tom, či doterajšie výživné je primerané, pretože inak by išlo o neprípustnú reparáciu právoplatného súdneho rozhodnutia. Zmenou pomerov v zmysle § 78 ods. 1 sa rozumie výrazná zmena tých okolností (na jednej či druhej strane, t.j. oprávneného alebo povinného), ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom. Pôjde napríklad o také zvýšenie či zníženie (odôvodnený pokles) zárobku či iných príjmov, prípadne ostatného majetku, ktoré ovplyvní celkovú situáciu povinného, a to nielen na krátky čas. Takou zmenou pomerov môže byť tiež vyšší vek dieťaťa, prípadne rozšírenie alebo zúženie vyživovacej povinnosti povinného, ale aj invalidita povinného a podobne.

Úlohou súdov pri rozhodovaní o zmene výživného je zistiť, či a v akom smere došlo k zmene pomerov od posledného rozhodnutia o výživnom a v prípade kladného zistenia túto zmenu premietnuť do výšky výživného. Pokiaľ ide o výšku výživného, vychádzajúc z ust. § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 75 ods. 1 Zákona o rodine súd pri určovaní výživného berie zreteľ na odôvodnené potreby maloletých detí, ako aj na zárobkové možnosti a schopnosti oboch rodičov.

Prvostupňový súd, porovnávajúc okolnosti, ktoré tu boli v čase posledného rozhodnutia o výživnom, s okolnosťami v čase vyhlásenia napadnutého rozhodnutia dospel k správneému záveru, že došlo k takej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje stanovenie vyššieho než naposledy určeného výživného. Matke detí pribudla jedna vyživovacia povinnosť, obe deti sú staršie, príjem otca detí sa zvýšil a tiež vzhľadom k odstupe času od predchádzajúceho rozhodnutia došlo k celkovému rastu životných nákladov. V tomto smere vykonal okresný súd dostatočné dokazovanie a skutkový stav zistil úplne a správne (v čom nemožno súhlasiť s námietkami odvolateľa), avšak z tohto nevyvodil správny právny záver, pokiaľ zaviazal otca detí k plateniu zvýšeného výživného až v sume 200,00 Eur mesačne na každé z maloletých detí (čo je o 70,00 Eur viac ako na prelome rokov 2009/2010).

Odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie otca detí je čiastočne dôvodné. S výškou výživného tak, ako bola určená okresným súdom, sa odvolací súd nestotožnil, najmä s ohľadom na preukázané schopnosti

a možnosti povinného - otca detí a tiež vzhľadom na vek detí a ich odôvodnené potreby tak, ako vyplynuli z vykonaného dokazovania. Výživné určené prvostupňovým súdom odvolací súd považoval za privysoké. Na rozdiel od okresného súdu posúdil krajský súd inak celkové schopnosti a možnosti na strane otca detí vo vzťahu k odôvodneným a preukázaným potrebám maloletých synov. V tomto smere viac zohľadnil to, akou sumou disponuje otec detí po zaplatení vyživovacej povinnosti a tiež rozdielne stanovil výšku zvýšeného výživného podľa veku detí. Predsa len maloletý W. je starší, a preto výdavky matky súvisiace s jeho fyzickým dospievaním (mimoškolskými aktivitami) musia byť vyššie ako v prípade druhého syna W., ktorý je o 3 a pol roka mladší. Podľa názoru odvolacieho súdu suma zvýšeného výživného 180,00 Eur mesačne na maloletého W. a 160,00 Eur mesačne na maloletého V. odo dňa 12. 04. 2013, t. j. odo dňa podania návrhu (§ 77 ods. 1 Zákona o rodine) vystihuje lepšie tak odôvodnené potreby maloletých, ako aj schopnosti a možnosti povinného rodiča. Pri rozhodovaní o konkrétnej výške výživného odvolací súd nemohol v plnej miere akceptovať odvolateľom uvádzané výdavky, keďže v zmysle ust. § 62 ods. 5 Zákona o rodine má výživné prednosť pred inými výdavkami rodičov. S poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a tiež s prihliadnutím na vyjadrenie matky detí odvolací súd nepovažoval za opodstatnenú ani odvoláciu námietku otca detí o nesprávne určenej výške priemerného mesačného zárobku. Napokon výška priemerného čistého mesačného príjmu otca dieťaťa v sume uvádzanej prvostupňovým súdom (1.110,85 Eur) je uvedená v potvrdení vydaným samotným zamestnávateľom (č.l. 133 spisu), a to bez príspevku na udržiavanie odevov a náhrady na návštevu rodiny.

Odvolací súd sa neodchýlil od skutkového stavu zisteného súdom prvého stupňa a pri rozhodovaní z neho vychádzal. Prvostupňový rozsudok zmenil len pre nesprávne právne posúdenie, keď skutkové zistenia vyplývajúce z vykonaného dokazovania nepovažoval za postačujúce pre záver o zvýšení vyživovacej povinnosti otca dieťaťa až v sume 200,00 Eur mesačne na každé z detí.

Z hore uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu podľa § 220 O. s. p. zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Vzhľadom na zmenu rozhodnutia odvolací súd nanovo stanovil aj nedoplatok na výživnom ako rozdiel medzi doposiaľ a novourčeným výživným za obdobie od 12. 04. 2013 do 27. 09. 2013 vo výške 300,00 Eur na maloletého W. P. a vo výške 180,00 Eur na maloletého V. P., ktorú sumu zároveň otcovi detí povolil splácať v mesačných splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti stanovil pri aplikácii § 160 ods. 1 O. s. p. vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Podľa § 224 ods. 1 a § 146 ods. 1 O. s. p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie sa mohlo začať i bez návrhu. Konanie vo veciach starostlivosti o mal. deti je konaním, ktoré sa mohlo začať i bez návrhu (§ 81 ods. 1 O. s. p.). Preto odvolací súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.